

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/42/2016
Identifikačné číslo spisu: 7015200959
Dátum vydania rozhodnutia: 13.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7015200959.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: O., B., E., profesionálny vojak, právne zastúpený: JUDr. Ľubomír Kaščák, advokát, Horná 35, Banská Bystrica, proti žalovanej: Ústredná letecká lekárska komisia Leteckej vojenskej nemocnice, a.s., Murgašova 1, Košice, právne zastúpená: Vojčík & Partners, s.r.o., Rázusova 28, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. VN - 42/2015-ÚLaPM zo dňa 17.06.2015, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S 91/2015-28 zo 4. februára 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S 91/2015-28 zo 4. februára 2016 z r u š u j e a konanie zastavuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 6S 91/2015-28 zo 4. februára 2016 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovanej, ktorým žalovaná potvrdila rozhodnutie Leteckej lekárskej komisie zo dňa 21.5.2015 č.0908/2015, ktorým táto rozhodla, že žalobca je trvale neschopný leteckej služby ako pilot- LDv s tým, že porucha zdravia nie je v príčinnej súvislosti s výkonom vojenskej služby. V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že mu neprináleží hodnotiť správnosť diagnózy žalobcu, ktorú konštatujú výsledky odborných lekárskech vyšetrení žalobcu a preto tieto považuje za preukázané a dodal, že v prejednávanom prípade na základe výsledkov lekárskej prehliadky žalobcu prieskumná komisia vydala písomné rozhodnutie podľa § 85 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl SR, pričom vychádzala zo všeobecne - záväzného právneho predpisu, ktorý vydalo ministerstvo po dohode s ministerstvom zdravotníctva v zmysle § 87 ods. 2 zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl SR, kde v Zozname chorôb a chýb predpisu Zdrav 2-2 na str. 76, značka nemoc (vady), pod č. 412c a 413c je uvedený Stav po prekonanom infarkte myokardu alebo inej akútnej (subakútnej) forme ischemickej choroby v zmysle stĺpca II, značky LD, na ktorú poukazuje v rozhodnutí žalovaná. Taktiež prvostupňový správny orgán Letecká lekárska komisia vo svojom závere z 21.5.2015 postupujúc podľa ods. 28 a 29 Zoznamu

chorôb a chýb, v ktorom sa ustanovuje, že dočasnú schopnosť v leteckej službe je možné stanoviť spravidla na dobu najviac 12 mesiacov a leteckú zdravotnú klasifikáciu- trvale neschopný leteckej služby, značka LDv, je možné stanoviť v tých prípadoch, ak bola zistená choroba alebo chyba, ktorá je podľa vyjadrenia odborníkov nevyliciteľná, nezlepšiteľná a nezlúčiteľná s výkonom vojenskej služby a preto súd uzavrel, že žalobca je trvale neschopný leteckej služby- LDv.

K námietke žalobcu ohľadom zloženia leteckej lekárskej komisie, ktorí lekári menovite posudzovali jeho zdravotný stav a na základe ktorých skutočností prijali záver uvedený v rozhodnutí krajský súd uviedol, že v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní sa nevyžaduje, aby v rozhodnutiach bolo uvedené zloženie leteckých lekárskejších komisií a je notoricky známe, že žalované rozhodnutie podpisuje predseda tej ktorej komisie.

Žalobcovi ako neúspešnému účastníkovi konania súd právo na náhradu trov konania nepriznal a žalovanej zo zákona právo na náhradu trov konania neprináleží.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom navrhol, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a žalobe žalobcu vyhovel, alternatívne aby mu napadnutý rozsudok vrátil na opätovné prerokovanie a rozhodnutie. V odvolaní uviedol, že krajský súd nesprávne právne vyhodnotil zistený skutkový stav. Poukázal na ustanovenie § 84 ods. 4 zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl SR, podľa ktorého prieskumná komisia rozhoduje nadpolovičnou väčšinou svojich členov. Vo výroku napadnutého rozhodnutia ale nie sú uvedené osoby, ktoré boli členmi komisie a rovnako nie je uvedený spôsob ich hlasovania. V napadnutom rozhodnutí nie je uvedené označenie podzákonnej normy, ktoré by nasvedčovalo vydaniu vykonávacích predpisov v zmysle ustanovenia § 87 ods. 1,2 citovaného zákona. Napadnuté rozhodnutie poukazuje len služobný predpis Zdrav 2-2, ktorý bol vydaný v roku 1984 Ministerstvom obrany ČSFR, ktorý ale nie je súladný so zákonom o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl SR. Žalobca považuje konanie aj napadnuté rozhodnutie za rozporné aj so služobným predpisom Zdrav 2-2, pretože nezodpovedá postupom, ktoré sú v tomto platnom predpise ustanovené.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so závermi uvedenými v rozsudku krajského súdu a to najmä čo sa týka obsahových náležitostí napadnutého rozhodnutia, t. j. že každé rozhodnutie je potrebné posudzovať podľa jeho obsahu a nie podľa formálneho označenia s tým, že napadnuté rozhodnutie malo všetky zákonom vyžadované náležitosti. K námietke žalobcu ohľadom uvedenia osôb, ktoré boli členmi komisie uviedol, že ustanovenie § 84 ods. 4 zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl SR výslovne nevyžaduje, aby rozhodnutie obsahovalo žalobcom uvádzané skutočnosti.

Dňom 1.7.2016 nadobudol účinnosť zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SPS, odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa j potrebné zrušiť a konanie podľa § 104 OSP zastaviť.

Podľa § 248 písm. b) OSP súdy nepreskúmajú rozhodnutia, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak sami o sebe neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania, zamestnania alebo podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, alebo smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).

Súd s obsahu spisového materiálu zistil, že žalovaná rozhodnutím č. LVN-42/2015 - ÚLaPM zo dňa 17.06.2015, potvrdila rozhodnutie Leteckej lekárskej komisie zo dňa 21.5.2015 č.0908/2015, ktorým táto rozhodla, že žalobca je trvale neschopný leteckej služby ako pilot- LDv s tým, že porucha zdravia nie je v príčinnej súvislosti s výkonom vojenskej služby.

Uvedené správne rozhodnutia obsahujú právny záver z posudzovania zdravotného stavu žalobcu, ktorý môže byť podkladom pre rozhodovanie príslušných vojenských správnych orgánov o ďalšom trvaní služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa zákona č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, vydanie ktorého záviselo výlučne od posúdenia zdravotného stavu osoby žalobcu, pričom toto rozhodnutie samé o sebe neznamená právnu prekážku jeho povolania. To znamená, že ním nemohli byť založené, zmenené alebo zrušené oprávnenia alebo povinnosti fyzickej osoby v oblasti verejnej správy, resp. nemohli byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti osoby žalobcu priamo dotknuté tak, ako je to uvedené v ustanovení § 244 ods. 3 OSP. Uvedené rozhodnutie mohlo byť len podkladom pre rozhodovanie príslušných vojenských správnych orgánov o ďalšom trvaní služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa zákona č. 346/2005 Z. z. , v ktorom súd s poukazom na § 245 ods. 1 OSP posúdi i zákonnosť tohto predmetného rozhodnutia.

Pochybil preto krajský súd , keď s poukazom na § 250d ods. 3 OSP uznesením zastavil konanie, keďže žaloba smerovala proti rozhodnutiu, ktoré nemohlo byť predmetom preskúmania súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené závery, preto podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP s vpojení s § 221 ods. 1 písm. a) OSP rozsudok krajského súdu zrušil a konanie podľa § 104 OSP zastavil, lebo konaniu a rozhodnutiu vo veci bránila neodstrániteľná prekážka konania, ktorou je nedostatok právomoci súdu na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Vzhľadom na to, že odvolacie konanie bolo zastavené, Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP a § 146 ods. 1 písm. c) OSP žiadnemu u účastníkov nepriznal náhradu trov konania (prvostupňového i odvolacieho), keď pre použitie ust. § 146 ods. 2 OSP nezistil dôvody.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.